

Band 27 sid 1 /mk

Intervju med Emil Svensson

Intervjuaren

Då inledet jag med den vanliga frågan hur du fick reda på att katastrofen inträffat?

- Vad jag minns så fick jag det faktiskt inte förrän tidigt på morgonen när de sa att jag skulle med till Helsingfors. Det kan tänkas att jag fick reda på det på kvällen också innan möjligen, men där hade vi en avskedsfest med den gamla regeringen - har jag för mig - kvällen innan.

Intervjuaren

Du var med på den?

- Ja, jag var med på den. Jaha, då känner du till att det var den i alla fall då, jag har för mig att det var så. Sedan så - om jag minns rätt eller fel nu - men jag tror att jag redan tidigt på morgonen - möjligen sent på kvällen - fick reda på att jag skulle åka med Carl till Helsingfors med anledning utav Estonia.

Intervjuaren

Vad hade du för roll i regeringen och regeringskansliet vid den här tidpunkten?

- Jo, jag var medlem utav den här säkerhetspolitiska analysgruppen som satt i statsrådsberedningen. Min huvuduppgift var egentligen att hålla på med ubåtssamtal, jag var ju chef för den svenska delegationen i ubåtssamtalen med Sovjet eller Ryssland som det var då. Och sedan hade jag då också andra delar i form utav mera? militära delar i Balticum, förra Balticum och sådant för att analysera och se vad som hände inom den här sektorn. Det var min uppgift. Sedan så var ju också så att jag kom in på det här, var nog det att jag hade blivit då eftersom jag var den enda sjökillen i Rosenbad, så fick jag greja med Heweliuz, när den färjan kapsejsade och det var därifrån och det var egentligen det som så småningom eller erfarenhet från det arbetet som resulterade i de råden som jag gav till Carl i samband med Helsingfors-mötet. Jag vet inte vad du är intresserad att veta mer om detta därför att ...

Intervjuaren

Ja, det är intressant och ta veta lite grann om Heweliuz också.

- Ja, Heweliuz var ju en flicka. Ja, det vet du ju, den gick ju under i södra Östersjön och kapsejsade där med hänsyn till att sannolikt hade väl lasten förskjutit sig. Där var ju då sju stycken svenska, jag har för mig att det var sju stycken svenska lastbilschaufförer som hade omkommit och där var det ju väldigt anhängtryck och jag minns särskilt en av de anhöriga som var mycket misstänksam gentemot framför allt polska myndigheters sätt att sköta Heweliuz-affären ifall bärgning skulle komma till och sådant. Jag vill minnas att hon skrev brev till statsrådsberedningen, vissa detaljer kanske är lite suddiga i mitt minne nu hur de här detaljerna. Men det blev i alla fall att jag fick ta upp kontakten med henne och dessutom var det så att ett antal polska dykare hade filmat inuti Heweliuz och därmed så hade också de anhöriga var misstänksamma mot att det verkligen inte fanns några kroppar kvar i det som de hade filmat. Polackerna hade sagt officiellt att det finns inga kroppar därnere. Då gick det till på det sättet att då valde jag i alla fall att låta - jag tror att de var ja hela egentligen dykarmaffian nere på ubåtsflottiljen fick titta på de här filmerna och gå igenom det noggrant och se: 1) Bedöma ifall dykningarna var bra gjorda, dvs sett från deras professionella utgångspunkt och sedan också se vad det var de kunde identifiera på den här filmen ifall det fanns några kroppar framför allt. Och då genomförde de det och sedan skrev de en rapport till mig, varefter jag kontaktade då den här kvinnan. Jag tror hon bodde i Skövde någonstans och svarade: Så här har vi gjort, vi har inte hittat några kroppar, vi har inte hittat någonting heller sett från - det var en särskild bil hon var ute efter också, men däremot såg vi ju - filmen är ju inte rolig och se, när ett fartyg går runt så mals ju det här mycket utav de lösa inventarierna självklart de kastas runt, men även fasta inventarier i ett fartyg liksom förflyttar ju sig ganska kraftigt i en sådan här olycka när fartyget vänder uppochner på...

Intervjuaren

Hade du sett de här filmerna då?

- Ja, det hade jag sett på Heweliuz, så vi försökte göra det så grannliga som möjligt för att titta på så att vi verkligen kunde säga att: Ja, de polska dykarna har gjort ett bra jobb. Det var en utav slutsatserna utav detta här och vi kunde inte se - all den dykarexpertis vi hade då i flottan

på Berga - kunde vi inte se några lik eller kroppar eller annat som skulle kunna vara liknande det. Däremot såg vi en förfärlig röra naturligtvis. Det var väl kanske mot den bakgrunden och det arbetet som jag la ner på just den delen, som jag fick ansvaret för upp i som jag blev ombedd sannolikt att följa med till Helsingfors, skulle jag tro.

Intervjuaren

På vilket djup ligger det här fartyget?

- Ja, det fartyget låg faktiskt så att man såg delar av det, så det var ett väldigt grunt djup.

Intervjuaren

Blev Sverige involverat på något vis i tankar på om det skulle bärgas eller inte?

- Nej, inte mer än att det skulle ju då göras utav polackerna. Och jag tror att det är väl undanförslat nu i alla fall. Jag släppte det efter just det problemet, för det var inte ett svenskt problem sett från den utgångspunkten, utan det var bara från svenska anhöriga som var intresserade om polackerna hade gjort ett bra jobb, sett från den utgångspunkten.

Intervjuaren

Låg vraket på polskt vatten?

- Jag har för mig att det låg utanför polskt vatten, men väldigt nära. Jag är inte riktigt säker på det heller, därför att det var inte det ärendet, utan det var just bara anhörigärendet. Men just eftersom jag varit med i det, så ville väl Carl att jag skulle åka med till Helsingfors. Dessutom var jag kunnig i sjöfartsärenden.

Intervjuaren

Minns du vilken tid du kom in till ja, Rosenbad eller vart det var.

- Nej, det minns jag faktiskt inte. Vi startade från Rosenbad, det är rätt, så att det minns jag.

Intervjuaren

Var det något möte då innan avfärden.

- Nej, inte som jag var med i i alla fall, utan jag fick egentligen bara - det gick ganska fort - så jag fick order att bara vara med där i den här delen, så vi akte över med noggränsplanet till Helsingfors.

Intervjuaren

Pratade man om det här då under resan och fick du frågor och vad gav du för råd?

- Ja, jag gav egentligen hela tiden rådet mot bakgrund av Heweliuz, det var därtför jag berättade det att bärga de anhöriga, alltså kropparna. För jag hade då uppievt sju stycken, alltså skalan 7, här var det kanske 700. Så att jag sa det att mot bakgrund utav det jag känner till så: "Plocka upp kropparna, gör vad ni kan för att göra detta" Sedan var det ju väldigt mycket naturligtvis den andra frågan som jag alltid fick: "Hur kunde detta hända, vartför?" och så där och: "Vartför kunde den slå så fort?" Och jag fick många och berätta om fria vätskeytor, hur de påverkar stabiliteten i ett fartyg, så min - jag trodde ju då och det är väl så att det var väl så att får man in mycket fria vätskeytor i en deplacerande kropp, då de får iväg med hela sin tyngd och då faller ett fartyg här, det ingår i stabilitetsberäkningen att man inte får ha för mycket fria vätskeytor i ett fartyg. Så min absoluta gissning då - jag konfirmerade faktiskt också med Försvarets materielverk vid något tillfälle, den frågan vet jag inte när, det är så fundamentalt i stabilitetsberäkningar att man absolut inte får ha fria vätskeytor i ett fartyg. Så min gissning var att på något sätt hade det kommit in väldigt mycket vatten på ett sådant här däck, då från ena sidan till de andra och ligger det en fri vätskeyta där, jag menar det kan ju bara vara inte särskilt många decimeter, så är det enorma mängder i tyngd och en timmes fartyg åt det hållet på något sätt så kommer hela det gänget över och förstärker just den delen, så att det var väl ungefär de två frågor jag fick hela tiden. Sedan fick jag naturligtvis i Helsingfors också frågan om vi kunde hjälpa till att hitta det där fartyget. Och det är klart vi kunde göra. Det var ett litet resonemang kring det då ifall den svenska flottan skulle komma och hjälpa till och vi har ju minjaktfartyg, så jag sa det att visst det kommer inte att vara några svårigheter alls att hitta det fartyget. Men jag trodde också det att finna också med sin utrustning skulle finna det. Men det gjorde de ju också.

Intervjuaren

Vilka var det som var med på den här resan över?

- Ja, det var en bra fråga. Carl Bildt var ju med naturligtvis, sedan var Jonas Hagström med, som satt i statsrådsberedningen också, och livvakter var ju alltid med och jag var med. Jag vet inte ifall Lars Kristiansson var med, jag vet inte det. Jag kommer inte ihåg.

Intervjuaren

Jag tror jag har träffat honom så ...

- Han var ju massmediemänniska alltså vår informationschef, så det kan tänkas han var med.

Intervjuaren

Vet du om Carl Bildt hade haft eller hade några kontakter med Ingvar Carlsson?

- Det brukar han ju i och för sig alltid ha i många frågor, men jag vet inte det. Jag kan inte svara på det. Det kan tänkas han sa det, men i så fall minns jag inte det.

Intervjuaren

Diskuterade man någonting vad Carl Bildt skulle gå ut med då som ja, till de anhöriga och till pressen här efter dagen?

- Det var ju mycket vad jag vet, resonemang kring etiken i det här. Det tänns ju mycket sådana resonemang. Det kommer jag ihåg att man pratade, men eftersom det berörde ju inte mig direkt som fackmänniska, så har det liksom försvunnit ur minnet på mig, men jag vet att man pratade om hur flaggorna - när de skulle sänkas - och hur sådana här saker skulle vara - det diskuterade i alla fall Carl mycket den typen utav formalia.

Intervjuaren

Det här uttalandet som kom sedan i Åbo om att omhänderta de omkomna. Diskuterade ni det hur han skulle gå ut?

- Vad menar du då, omhänderta?

Intervjuaren

Han sa ju då att man skulle göra allt för att omhänderta de omkomna.

- Bärja också, ja.

Intervjuaren

Ja, han sa inte det i alla fall vid den tidpunkten, i alla fall inte att han skulle bärga fartyget.

- Nej, inte bärga fartyget, nej, men de omkomna. Hela tiden var mitt råd det att: Ta upp de omkomna, men det var alltså kopplat till Heweliuz-affären som jag tyckte var viktiga och jag fick väl den uppfattningen att när vi hade presskonferensen, så uttalade väl Carl det - har jag för mig - men det är ju så enkelt att kontrollera.

Intervjuaren

Vad hände då när ni kom fram då till Åbo?

- Ja, vi åkte ju iväg till den här centralen där den finska räddningsledaren - om man kan kalla honom för var fick en briefing utav räddningsarbetet.

Intervjuaren

Plöjde det fortfarande då?

- Ja, vad jag förstår gör det det alltså, nu är det verkligen ... Jag kommer ihåg att vi satt där i en sal och det var en finsk räddningsledare eller vad man ska kalla honom för, som var ansvarig för det här som då berättade om vad som hade hänt och hur de hade uppfattat det hela och gav oss en lägesbild över situationen. Sedan var det mycket tal om helikoptrar också och ytbärgarnas heroiska arbete och jag vet jag fick väl uppgiften så småningom att ta reda på ?? vilka är de här ytbärgarna och det tog jag ju med helikopterdivisionen sedan efteråt, för att de sas skulle få någon uppmärksamhet för sitt arbete. Den typen utav militära frågor och sedan fick jag också de här frågorna om hur man hittar ett sådant här fartyg, ifall man kan bärga ett

sådant här fartyg över huvud taget, eller ta upp de omkomna och hur man i så fall ska göra för att komma in i fartyget. Det är ju så att da diskuterade vi mycket, dykare kan ju gå in i ett fartyg, men man måste ofta då skära hål i fartyget utifrån, för att kunna gå in för det är ganska farligt att man fastnar lätt i alla möjliga saker. Så att det är inte helt lätt, utan det blir då mera att man skär fartyget och så går man in i det från sidorna. Sedan visste vi ju inte da hur fartyget ligger, om det skulle ligga så, då sa jag också det att med grund från Heweliuz att det ser inte roligt ut i ett fartyg och när de rör sig så här, så kan det också vara så att, jag menar det blir ju en malande, mera mortelliknande funktion utav alla lösa prylar som vandrar runt. Det är inte säkert att det blir säkert trevligt jobb att genomföra det här.

Intervjuaren

Menar du då att omhänderta nere i fartyget när det ligger på botten?

- Ja, just det. Det här är ju inte sådant där som man direkt menar liksom går ut med : massmedia och sådant där, utan det är mera att så ser det säkert ut i den här båten. Och som sagt - jag hade ju sett Heweliuz, jag såg ju hur det såg ut, bara därifrån så att det är en förfärlig röra, du kommer säkert att se det också om det nu är så att de har tagit filmer där nerifrån. Det blir ju då, hon rör sig ju alltid lite grann utav bottenströmmarna och då mais det så här och människor är inte utav titan liksom, utan det blir inget bra. Så att det diskuterades också - vet jag - dykarnas arbete för att kunna klara ut den här typen av arbete. Det är inte helt lätt inte.

Intervjuaren

Eller sag du da på det när: Var det möjligt att bärga fartyget eller inte?

- Ja, det är ju alltid möjligt att bärga ett fartyg och de som skulle kunna det var väl ryssarna skulle ju kunna det naturligtvis i och för sig, men även vi skulle nog kunna klara ut det, tror jag. Men det tar ju sin tid och det kan också innebära mängder utav olika saker, man kanske måste täta hela fartyget, man vet ju inte vad som - vi visste inte då ifall det var ett jättestort hål, en kollision eller vad kunde det ha varit för någonting som har gjort att det funnits fria vätskeytor i den där båten. Då måste man ju se till att man tätar det och sedan får man blåsa upp den lite grann och kanske ta den med pontoner eller något i den stilen. Och det är också kan jag säga det också ett sätt att - nu måste jag tala på det här sättet i den här att fortsätta det

där mortelverkan naturligtvis, det är ju inget bra det heller om man nu ser det på det sättet, framför allt om hon ligger så, så ska man vända henne på det här sättet igen och så börjar det här jobbet. Så att det kommer att ta tid och så och så blir det en sådan här mortelverkan i fartyget igen, allting ska mala iväg ut andra hållet igen. Så ut mitt första mål var naturligtvis då att det är de omkomna vi ska försöka plocka först. Men det kräver i sin tur sannolikt att fartyget måste perforeras med ett antal hål, för att kunna plocka ut och man kan säkert inte få alla i alla fall, man kan få väldigt många kanske.

Intervjuaren

Pratade ni någonting då om att börja det arbetet direkt med att skicka ner dykare för ett omhändertagande?

- Nej, det tror jag inte vi gjorde, utan det var bara de principiella frågorna som vi tog då, alltså det är fyra år sedan nu.

Intervjuaren

Pratade man med finländarna någonting om det?

-Ja, finländarna pratade i alla jag mest med?, för vi var då den svenska gruppen som pratade sinsemellan naturligtvis och mitt jobb var ju att ge råd åt Carl Bildt. Är det så att han inte tar det så pratar ju inte jag med finnarna om det då, utan det är ju så att /där är gränsen?/. Det enda jag vet att vi hade med finnarna att göra det var det om vi skulle kunna hitta, om de hade problem, så skulle vi kunna plocka dit med minjägare, det var den möjligheten. Jag fick också den frågan i samband med att Carl satt inne med jag tror det var den finske statsministern också som var där då plus ledningsgrupper av något slag, då kallades jag in och de frågade mig just om det här om det var möjligt att hjälpa till. Javisst, det var möjligt och det är inget svårt att hitta den heller.

Intervjuaren

Så du var inte med i alla diskussioner som fördes mellan statsministrar och så?

- Nej, nej, utan det var nog ingen utav oss som var med där, utan vi var ju ett annat litet gäng som var utanför för det mesta, skulle jag tro. Men Carl tog ju med sådana som han skulle kunna ha möjligheter att få kontakter med Sverige eller på något sätt ta reda på saker och ting och jag var ju då för att kunna ta reda på den där typen av frågor, rena spöfrågor även vad gäller militär och helikoptrar. Om vi skulle behöva någon minjägare, så kan jag ju gå in i systemet på något sätt, på ett annat sätt mycket lättare.

Intervjuaren

Bogporten att den hade en inverkan på olyckan eller orsaken eventueilt, hur fick man reda på det när man kom?

- Inte vad jag minns, utan det är väl bara så att det skulle kunna vara ett alternativ, bara för att få in så mycket vatten alltså, för att skapa de här fria vätskeytorna så fort. Det andra alternativet skulle naturligtvis kunna vara att det blev ett väldigt stort hål.

Intervjuaren

Var du med på sjukhusen och besökte?

- Nej, det var jag inte.

Intervjuaren

För det var ju Carl Bildt då?

- Ja, han var där, det vet jag att han var där då.

Intervjuaren

Men du var med vid presskonferensen?

- Vid presskonferensen var jag med, ja.

Intervjuaren

Var det alla tre statsministrarna eller var det Carl Bildt eller kommer du ihåg det?

- Bra fråga, jag minns inte det.

Intervjuaren

Det kan man säkert se i sådana fall, men där sades det här i alla fall om omhändertagande eller bärga kropparna?

- Jag har en uppfattning utav det att det sades på det sättet och det tycker jag är bra för att det - jag vet inte Carl hade säkert många andra rådgivare i den här frågan - men det var ett av mina råd i alla fall.

Intervjuaren

Var det något mer som hände i den här perioden om du tycker ...?

- Nej, som i perioden sedan efteråt, så är det naturligtvis så att man talade väl en del om detta vad som händer sedan och när tid går och sådant där och jag vet ju det från också - och det också inte heller sådant som man berättar om i vanliga fall, men de flesta utav marinläkare och den typen av människor, de säger det att havslevande djur har en betydande inverkan sedan så småningom på mänskliga organismer eller vad det nu är för någonting inne i fartyg, så att om man inte gör det väldigt snabbt, så kan det så att säga inte bli mycket kvar om man säger det på det sättet.

Intervjuaren

Och det tror man om där hon ligger också nu, där fartyget ligger?

- Ja, det vet inte jag, men torsken går ju väldigt djupt ner om man säger på det sättet. Men det behöver inte alls vara så heller därför att jag vet också från Heweliuz att det var någon som blev ilandspolad väldigt lång tid efteråt, men när vi talar om lång tid, då menar jag månader.

Intervjuaren

Minns du när ni återvände mot Stockholm sedan, ungefärligen?

- Nej, det minns jag inte, nej det vet jag inte. Det måste vara enkelt att ta reda på hur jag en känsla av, men jag minns det inte. Det kan jag direkt säga.

Intervjuaren

Vad hände när ni kom tillbaka då? Åkte ni in till Rosenbad igen?

- Ja, vad jag vet, så gjorde vi det. Sedan var det en väldig diskussion kring hela den här delen. Men jag menar de politiska delarna av sådant, det skötte ju Carl via sina kontakter, utan min del i detta var ju enbart kopplat till den här sjöfackmässiga utgångspunkten om vi så sedan skulle behöva.

Intervjuaren

Var du med på möten här i Sverige sedan?

- Inga officiella, vad jag vet. Det är klart hela Rosenbad var ju fyllt utav det här, jag menar det är ju en exempellös olycka, så det är klart det fanns massor av informella möten - om jag uttrycker mig på det sättet - och resonemang och sådana här saker. Och det är klart man fick massor utav frågor just om det gick att bärga om det gick ... bland personal och sådant, men jag har inget så där direkt minne utav det, därmed kan jag ha missat det naturligtvis, därför att det är några år sedan nu.

Intervjuaren

Det blev ju ganska snabbt en statsrådsgrupp, som hade fem möten sammanlagt.

- Men den var inte jag med i.

Intervjuaren

Nej!! Hade du någon kontakt eller hörde någonting med Johan Franson eller någon föredragning han höll eller så?

--

- Nej!

Intervjuaren

Haverikommissionen, det beslutades ju ganska tidigt hur den skulle se ut i det här fallet att den skulle vara en internationell, att den skulle ledas av Estland och att Sverige skulle biträda. Minns du någonting om det om: det var några diskussioner där på morgonen?

- Nej, inte ett smack. Det var ju regeringsskifte där nu också menar jag så det

Intervjuaren

Ja, det gjordes ju väldigt tidigt.

- Ja!

Intervjuaren

Det var väl en utav sakerna som togs upp också på den här presskonferensen, förmodar jag.

- Ja, det kan nog tänkas, ja. Jag har inget minne utav det heller, men jag skulle kunna tänka mig det. Hela problemet är ju också när - de frågade mig ofta liksom - hur kunde det här gå till? Och det är klart att som fackman tyckte man väl att den gick ju ganska fort. Det är ju inget att sticka under stolen bara för att - jag menar Östersjön är ju - även om det är ett litet innanhav, så har det väldig krabbsjö och är lite besvärlig och det var ju exempellösa väderförhållanden ute vad jag förstår, så att då skulle man nog från sjömans utgångspunkt dragit in på farten på ett bättre sätt än vad man gjorde.

Intervjuaren

Vad har du för bakgrund vad gäller sjömansskap?

- Ja, det har jag nog ganska mycket eftersom jag är sjöofficier.

Intervjuaren

Du är sjöofficer.

- Inte från den typen utav stora fartyg naturligtvis, bara för att det har ju inte vi, men jag menar man har ju fått arbeta mycket med fartyg som rör sig i sjön när de är små naturligtvis och genomslag så här, det blir enorma krafter på ett fartyg, så att ...

Intervjuaren

Vad hade försvaret, marinen någon ytterligare uppgift i det här än - är du insatt i det vad man hade för uppgifter mer än då ...

- Ja, det var helikoptrarna, det var räddningshelikoptrar hela tiden. Det var de som enbart var insatta för att klara det här. De kom ju från hela försvaret. Det var inte bara marinens helikopterdivision i Berga, utan det var även uppifrån Söderhamn har jag för mig, flygvapnets helikoptrar. Så hela försvaret? - så mycket helikoptrar som möjligt ut, det var ju det som ...

Intervjuaren

Och sedan skickade man något fartyg eller man hade något fartyg i närheten?

- Ja, inte då, utan det var väl så att så småningom så skulle man - marinen har ju sedan vakat över det där lite grann vid - så att det inte skulle komma några objudna dykare eller något sådant där. ? Sjöfartsverket?, men det är marinen som bemannar det där.

Intervjuaren

Har du haft någonting att göra med det?

- Nej, inte alls. Jag har inte varit så här formellt i detta, annat än just vid den här dagen och jag skulle tro att det var just mot bakgrund av - nu kom den här typen av sjöfrågor eftersom jag var den ende sjöofficeren i närheten, så ville Carl ha en sådan och framför allt att jag hade hållit på med Heweliuz ett tag.

Intervjuaren

Om olyckan hade skett här i Sverige, vilken myndighet skulle ha ansvaret här för de första insatserna? Skulle marinen komma ifråga där och i så fall vem skulle ...?

- Ja, det är ju Sjöräddningen som styr alltihop, så att de kan ju sätta katastroflarm på det här. Marinen kommer ju med i det fallet att det är helikopterassistans och det är ju nästan alltid så. Helikoptrar är ju perfekta, de är snabba och kan plocka upp människor och sådana här saker. Men sedan så är ju även andra, även fartyg om de är i närheten utav Sverige, de kan ju detacheras till den här punkten. Det kan ju vara brand eller det kan vara vad som helst, då kan alltså marina fartyg vara med i det här också. Det kan också vara så att marina fartyg kan användas som ledningsplattformar för de har ju en fantastisk sambandsutrustning och de har ? utrustning och sådana där saker.

Intervjuaren

Om ett fartyg går under och man har funderingar på om det finns människor levande i fartyget, vem är det då som kan säga: Nej nu avbryter vi det hela för nu finns det ingen chans längre?

- Ja, det är väl fortfarande sjöräddningen, men om det finns där nere någonting som man kan tänka sig, så finns det även inom marinen ett ubåtsräddningsfartyg, där man kan gå ner med dykare och dykarklockor. Vi har ju en ubåtsräddningsfarkost som naturligtvis möjligen skulle kunna användas. Nu är det ju så specifikt när ett vanligt fartyg går under, vi är ju designade för att gå ner mot ubåtar som har sjunkit, men där finns då dykeri och man kan ankra absolut stilla och över någonting och sedan gå ner med dykare. Men det är inte är helt lätt, för att fartyget rör ju sig och vattenmassan rör ju sig och sådana saker, det är inte helt triviala problem även om man tycker att det är trivialt när man säger det så här. Man ska ligga still ovanför en punkt, det är inte helt trivialt, så att den typen utav saker kan man göra. Men hela tiden är det det är sjöräddningen som så och den gemensamma sjöräddningen, så att det finns ju ett samarbete inom Östersjöregionen för det här med sjöräddning.

Intervjuaren

Vet du om sjöräddningen kan bestämma att gå ner och omhänderta omkomna också?

- Det vet inte jag faktiskt. Det här är ju Sjöfartsverket som håller på med. En sådan detaljfråga vet inte jag faktiskt. Det står säkert i deras instruktioner.

Intervjuaren

När slutade du ditt uppdrag för regeringen? Var det när den avgick?

- Ja, egentligen var det det, men jag fortsatte en stund till, därför att jag skulle slutföra de här samtalen med Ryssland, så jag avslutade egentligen mitt uppdrag för regeringen, jag gick året ut och då gick jag mer under försvarsdepartementets regi.

Intervjuaren

Blev du tillfrågad om dina erfarenheter av Ingvar Carlssons?

- Nej, det går till så - det är ingen som - nej.

Intervjuaren

Och Estonia-frågan hade du någonting - mer än de här personliga samtalen kan man väl kalla det - efter den här första dagen? Var det någonting ...?

- Nej, inte annat, nej inte officiella.

Intervjuaren

Inga officiella?

- Nej annars frågade ju Gud och jag menar alla människor där var ju naturligtvis - jag var den ende som var sjöman eller vad man ska säga på det sättet. Så det var ju många spekulationer innan, jag menar så är det ju alltid, människor frågar, så att jag är en osäker part? förklarade det här med fria vattenytor ett antal gånger.

Intervjuaren

Blev du tillfrågad vem man kunde skicka de här uppdragen till - till vilken myndighet man skulle vända sig - för att få frågorna utredda?

- Inte vad jag minns - det kan tänkas men jag - inte vad jag minns.

- Har du någon uppfattning om det var rätt myndighet som fick den här frågan?

- Nej det har jag faktiskt inte. Var det Sjöfartsverket eller så?

Intervjuaren

Ja, just det.

- Det är ju de som är ansvariga för sjöräddningen så det är väl rimligt sett ifrån beslutsfattarens utgångspunkt att använda den.

Intervjuaren

Är det då någonting inför framtiden, som du tycker att man skulle kunna tänka på eller göra bättre i sådana här situationer när de uppkommer, så man är förberedd?

- Det ser man ju alltid, det är ju alltid så att när olyckan har hänt, det är då man ska titta på det och sedan håller det på ett år ungefär och sedan fejlar? alltihop ner bara för att det saknas pengar. Jag menar beredskap och helikoptrar är ju alltid så, jag menar då håller man beredskap och många helikoptrar blir vansinnigt dyrt. Ja, så fungerar ju människor och organisationer. I övrigt är det väl så att med normal sjömansskap och normala - låt mig säga - besättningar utav materiel och sådant, så ska ju egentligen jag menar sannolikheten är så extremt liten att det ska hända något egentligen. Förmodligen gick den väl för fort kanske. Nu börjar jag ångra att jag banda in det, men jag skulle kunna tänka mig det. Så att och likadant att man överser materielen, jag menar underhåller materielen på ett rimligt sätt, så är sannolikheten så oerhört liten att det ska hända något. Sedan kan man ju alltid, när man hamnar i den här situationen, så måste man ju och det har ju förbättrats - vad jag förstår - i handelsjöfarten att man ska kunna öva besättningen i sådana här saker. Jag menar obehörig? besättning är hopplösa, de är ju vad då? /Ja om man inte gör någonting åt det./ Jag menar vi har ju svårt även i extremt disciplinerade besättningar att få dem att göra exakt vad man ska göra. Är man då kanske tusen berusade passagerare också om jag uttrycker mig på det sättet, det är inte helt lätt, men det krävs mycket övning och man kan inte öva ? så måste man ju göra också, sedan inte minst väldigt lättillgänglig och enkelt hanterade livräddningsutrustning. Det är inte helt lätt det heller för jag vet också trimmade besättningar. min far var med i kriget i havet hela tiden

och blev sänkt ett antal gånger och människor under stress, de agerar ju på ett helt annat sätt även om det är väldigt enkelt och man har övat det väldigt mycket, så blir det en stressfunktion och då blir det väldigt konstigt i alla fall, så att det är inte helt lätt det heller.

Intervjuaren

Organisationen centralt på regeringsnivå hur fungerade det tycker du?

- Jag tycker det fungerade förvånansvärt bra. Nu tycker jag personligen att Carl är en väldigt bra ledare i sådana här sammanhang. Han ger väldigt bra direktiv och utnyttjar organisationen på ett bra sätt, tycker jag som militär som är då liksom stressövad, om jag uttrycker mig på det sättet. Men det var som jag uppfattade inget vimsigt, utan det var koncisa grejer, bra ordergivning, bra direktiv också tycker jag, jag uppfattade det på det sättet.

Intervjuaren

Är det då någonting ytterligare du vill delge oss?

- Nej, jag tror att jag har delgett allt vad jag kan och nu blir det naturligtvis så att när jag går härifrån så kommer jag att säga: va

Intervjuaren

Då går det bra att ringa.

Då får jag tacka så mycket!

- Tack så mycket!